

kommet i regering, har piben fået en anden lyd. Nu tør Socialdemokratiet, hvor de borgerlige tøvede.

Fordelingsprofilen i finansloven er forfærdelig, og den økonomiske politik er uansvarlig. Men hvordan kan det være anderledes, når man af hensyn til De Konservative ville forkæle de velstillede og militæret?

Samarbejdet med De Konservative har vist sig at være mere robust end forventet. Det fik desværre som konsekvens, at hovedstadsreformen faldt på gulvet, også selv om der var et flertal for den såkaldte lille løsning mellem regeringen, SF og Venstre. SF beklager dette sammenbrud. Der er brug for en reform af strukturen i hovedstadsområdet.

Nok så slemt er, at regeringen efter al sandsynlighed vil gentage kunststykket til efteråret. Men hvilken pris skal så betales til De Konservative? Er det lejeværdien, der skal ned? Skal de svageste rammes endnu en gang gennem stramninger i bistandslovgivning og dagpengelovgivning? Vi hører fra De Konservative, at de grønne afgifter for erhvervslivet skal væk.

Kan vi få en melding fra Socialdemokratiet om, hvad man er villig til at acceptere denne gang for at få De Konservative i folden her til efteråret? Jeg tror, mange vælgere, ikke mindst mange socialdemokratiske vælgere, er interesseret i at få en sådan melding.

Jeg vil også godt igen bede Venstre svare på det spørgsmål, jeg stillede: Hvordan vil Venstre stille sig til efteråret? Vil man være villig til at stemme nej, som man sagde sidste efterår, hvis det er en for dårlig finanslov? Det savner jeg et svar på.

I spillet omkring finansloven vil SF naturligvis ikke forholde sig passivt. Vi har ingen kærlige følelser over for regeringen, men vil søge indflydelse, hvor det er muligt, som det skete omkring forliget vedrørende hjemmeservice og grøn beskæftigelse.

Når vi stod fast på kravet om grøn beskæftigelse for at støtte loven om hjemmeservice, hænger det sammen med prioriteringerne inden for bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Vi finder det ærlig talt mere perspektivrigt at bruge penge på at løse påtrængende miljøopgaver end på at give støtte til privat rengøring, og vi finder det helt, helt ude af proportioner, når regeringen vil bruge ca. ½ mia. kr. på hjemmeservice og så kun 15 mio. kr. på grøn beskæftigelse.

Når vi så samtidig mildt sagt ikke er begejstrede for hjemmeserviceordningen, er det helt

naturligt, at vi siger til regeringen: O.k., vi stemmer for jeres hjemmeservice, men så vil vi knageme også have nogle flere penge til grøn beskæftigelse. Vi holdt fast, og heldigvis kom regeringen til fornuft, så vi fik en fornuftig aftale.

Med aftalen er der sket et gennembrud for tanken om grøn beskæftigelse, og vi vil presse på for yderligere tiltag på området. Det er vort håb, at vi kan få et samarbejde med SiD, som er det fagforbund, der i særlig grad har stillet kravet om grøn beskæftigelse. Der er mange, der siger, at SiD er et forstenet fagforbund. Sandheden er, at SiD er det eneste fagforbund, der virkelig har tænkt nyt omkring de her ting med deres store, gennemgribende plan om grøn beskæftigelse.

Det har vi taget op her i Folketinget. Vi har presset på i forhandlingerne, og vi har fået en række fornuftige ting gennemført, men vi skal videre endnu, og det er vort håb, vi kan komme videre til efteråret. Både her i Folketinget og ude omkring i kommunerne, hvor der er grundlag for mange kommunale projekter, vil SF'ere i kommunalbestyrelserne og i kommunerne i samarbejde med lokale SiD-afdelinger presse på for at få mere gang i udviklingen af grøn beskæftigelse.

På det seneste er der lavet en del aftaler med venstrefløjen, og det er vi tilfredse med. Men vi har nu også mærket os, at der findes en cyklus i regeringens samarbejdsrelationer: om efteråret laver den de tunge ting sammen med de borgerlige partier, og når sommeren så indfinder sig, falder der nogle lunser af til venstrefløjen.

O.k., vi er da selvfølgelig tilfredse med at få nogle lunser, men det ændrer ikke vores opfattelse af, at vi har en regering, der grundlæggende har bundet sig til højresiden i Folketinget, og det er beklageligt – stadig væk beklageligt – at Socialdemokratiet i den forstand og i den grad har bundet sig til en centrum-højreudvikling. Vi kunne have ønsket os, at Socialdemokratiet i langt, langt højere grad brugte de muligheder, der ligger i også at se til venstre, som man har gjort på visse områder.

Omkring forhandlinger til efteråret er vi naturligvis villige til at gå ind og forhandle med regeringen, men med en anden fordelingspolitik end den, der var en del af sidste års finanslov, med et grønt sigte, med et socialt sigte. Desværre tyder ikke meget på det. Regeringen ønsker tilsyneladende om efteråret at se til højre. Det tror jeg mange, især mange menige, socialde-